

Δ.Μ.

Αριθμός 1919/2016

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Ιουνίου 2015, με την εξής σύνθεση: Δ. Σκαλτσούνης, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση της Προέδρου του Τμήματος και του αρχαιοτέρου του Συμβούλου, που είχαν κώλυμα, Γ. Ποταμιάς, Φ. Ντζίμας, Σύμβουλοι, Σ. Κωνσταντίνου, Π. Γρουμπού, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Ν. Βασιλόπουλος.

Για να δικάσει την από 2 Ιουλίου 2014 αίτηση:

του Σταύρου Κασέρη του Γεωργίου, κατοίκου Ιαλυσού Ρόδου (Λεωφόρος Ηρακλειδών 20Α), ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Νικόλαο Χρηστάκη (Α.Μ. 17851), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των: 1. Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), που εδρεύει στους Τράχωνες Αλίμου Αττικής (Εθνικής Αντιστάσεως 8), ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Βασίλειο Γεωργάκη (Α.Μ. 13996), που τον διόρισε με πληρεξούσιο, και 2. Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και ήδη Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθούν: 1. η υπ' αριθ. 21547/13.3.2014 απόφαση του Διοικητή του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού και 2. η υπ' αριθ. 8757/202/2.4.2014 απόφαση του Υπουργού Εργασίας.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Φ. Ντζίμα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον πληρεξούσιο του καθ' ου Οργανισμού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (3915807, 1343770/2014 ειδικά έντυπα).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση: α) της 21547/13.3.2014 πράξεως του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ. (Γ΄590/9.5.2014), με την οποία «ανακλήθηκε» η ακυρωθείσα με την 4192/2012 απόφαση του ΣΤΕ

απόφαση του ιδίου και απολύθηκε εκ νέου ο αιτών, μόνιμος υπάλληλος του Ο.Α.Ε.Δ. με βαθμό Α΄, κατηγορίας/κλάδου ΠΕ Διοικητικού Λογιστικού, κατόπιν της 2636/550/2.4.2013 αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ., λόγω σωματικής ανικανότητας, από 1.1.2003 και β) της 8757/202/2.4.2014 πράξεως της Γενικής Γραμματέως του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, με την οποία εγκρίθηκε η προαναφερόμενη πράξη του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ. και διατάχθηκε δημοσίευση περιλήψεώς της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Επειδή, αντίγραφο της αιτήσεως και της από 7.7.2014 πράξεως της Προέδρου του Γ΄ Τμήματος του ΣΤΕ περί ορισμού δικασίμου και εισηγητή έχουν κοινοποιηθεί νομοτύπως στον καθ' ου Υπουργό στις 15.7.2014. Επομένως, νομίμως η υπόθεση συζητήθηκε και απολειπομένου τούτου.

4. Επειδή, η ένδικη αίτηση, ως εκ της προαναφερθείσης ιδιότητας του αιτούντος, υπάγεται στην αρμοδιότητα Διοικητικού Εφετείου· πλην, λόγω του παρακολουθηματικού χαρακτήρα των προσβαλλομένων πράξεων προς την 2636/550/2.4.2013 απόφαση του Β΄ Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ., κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή ενώπιον του έχοντος την αρμοδιότητα Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία εκδικάσθηκε κατά την ίδια δικάσιμο, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να διακρατήσει την κρινόμενη αίτηση και να την εκδικάσει αυτό.

5. Επειδή, κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του ν.δ. 212/1969 «Περί οργανώσεως και Διοικήσεως του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού» (Α΄112), ο εν λόγω Οργανισμός (Ο.Α.Ε.Δ.) αποτελεί Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, εδρεύει στην Αθήνα και τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας (ήδη, του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης).

6. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 50 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 (Α΄8), η ακύρωση διοικητικής πράξεως επαναφέρει την υπόθεση στο χρόνο εκδόσεως της πράξεως που έχει ακυρωθεί. Περαιτέρω, η νέα πράξη που τυχόν εκδίδει η Διοίκηση ανατρέχει αναγκαίως στον χρόνο εκείνο και διέπεται κατ' αρχήν από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε τότε (πρβλ. ΣΤΕ 1540/2007) και όχι από το ισχύον κατά το χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνουν χώρα οι ενέργειες συμμορφώσεως προς την ακυρωτική απόφαση (ΣΤΕ 1871/2003, 4932/1995 7μ.).

7. Επειδή, κατά το άρθρο 153 του προϊσχύσαντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999, Α΄19) «Ο υπάλληλος απολύεται μόνο για τους επόμενους λόγους: α) ... β) σωματική ή πνευματική ανικανότητα, γ) ...»· κατά το άρθρο 154 «1. Ο υπάλληλος απολύεται ύστερα από απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου, αν διαπιστωθεί σωματική ή πνευματική ανικανότητα, σύμφωνα με τα άρθρα 100, 166 και 168. ... 2. ...»· κατά

το άρθρο 157, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 26 παρ. 5 του ν. 2819/2000 (Α΄84), «1. Η λύση της υπαλληλικής σχέσης διενεργείται με απόφαση του οικείου υπουργού ή του γενικού γραμματέα της Περιφέρειας ή του μονομελούς οργάνου διοίκησης των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 2. Εκτός από τις περιπτώσεις αυτοδίκαιης λύσης, η υπαλληλική σχέση λύεται με την κοινοποίηση της απόφασης στον ενδιαφερόμενο. Αν η απόφαση αυτή δεν κοινοποιηθεί μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της, η υπαλληλική σχέση λύεται αυτοδικαίως από την πάροδο του εικοσαήμερου». Όπως συνάγεται από τις ανωτέρω διατάξεις, η πράξη απολύσεως υπαλλήλου λόγω σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας, κατόπιν σχετικής αποφάσεως του υπηρεσιακού συμβουλίου, είναι πράξη δέσμιας αρμοδιότητας δημοσιευτέα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τόσο υπό το καθεστώς του ν. 2683/1999 όσο και υπό το καθεστώς του νέου Υπαλληλικού

Κώδικα, που περιλαμβάνει ανάλογες διατάξεις (βλ. άρθρα 152, 153 και 156 ν. 3528/2007, Α'26). Περαιτέρω, όπως συνάγεται από τις διατάξεις του άρθρου 157 του Υπαλληλικού Κώδικα, για την επέλευση του εννόμου αποτελέσματος της λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως δεν αρκεί η κατά τα ως άνω δημοσίευση της περί απολύσεως πράξεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αλλά απαιτείται επιπροσθέτως η κοινοποίηση της πράξεως αυτής στον απολυόμενο ή, σε περίπτωση παραλείψεως κοινοποίησης ή άκυρης κοινοποίησης, η παρέλευση εικοσαημέρου από τη δημοσίευση της πράξεως (πρβλ. υπό το καθεστώς των προηγούμενων υπαλληλικών κωδίκων ΣτΕ 3923/2005, 2771/1973, 2738/1973, 423/1946, 86/1939, 427/1938 Ολομ., 950-52/1934 Ολομ., 164/1932 Ολομ.). Συνεπώς, καθοριζόμενου ως άνω υπό του νόμου του χρονικού σημείου καθ' ο χωρεί η λύση της υπαλληλικής σχέσεως, δεν μπορεί να γίνει από τη Διοίκηση διάφορος προσδιορισμός στην πράξη της απολύσεως του χρόνου τούτου.

8. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την 98-99/16.12.2005 γνωμάτευσή της η Β'θμια Υγειονομική Επιτροπή του Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Ρόδου έκρινε ότι ο αιτών πάσχει από ψυχωσική συνδρομή, μη δεκτική ίασεως, και ότι είναι ανίκανος προς εργασία. Ακολούθως, το μεν Β' Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Ο.Α.Ε.Δ., λαμβάνοντας υπ' όψη τη γνωμάτευση αυτή, εξέδωσε την 1838/363/1.6.2006 απόφαση, με την οποία αποφάσισε την απόλυσή του, ο δε Διοικητής του Ο.Α.Ε.Δ. εξέδωσε την Β.11926/12.6.2006 πράξη (που εγκρίθηκε με την 190812/18.7.2006 πράξη του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Πρόνοιας), με την οποία προέβη στην απόλυσή του από την υπηρεσία (ΦΕΚ 244/21.8.2006, τ. ν.π.δ.δ.). Η πράξη αυτή δεν προκύπτει ότι κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα μέσα σε είκοσι ημέρες από τη δημοσίευσή της. Κατά των ως άνω πράξεων, ο υπάλληλος άσκησε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την από 28.12.2006 προσφυγή – αίτηση ακυρώσεως. Το Δικαστήριο, με την 4192/2012 απόφασή του, διαπιστώνοντας ότι ούτε από τις προσβαλλόμενες πράξεις ούτε από τα στοιχεία του φακέλου προέκυπτε ότι ο προσφεύγων – αιτών, ο οποίος δεν είχε παραστεί ενώπιον του Β' Υ.Σ. του Ο.Α.Ε.Δ. κατά την από 1.6.2006 συνεδρίαση αυτού, είχε κληθεί προκειμένου να διατυπώσει τις απόψεις του και να υποβάλει τυχόν κρίσιμα, κατά την κρίση του, στοιχεία, έκρινε ότι είχε παραβιασθεί ο ουσιώδης τύπος της προηγούμενης ακροάσεως (άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος) και ότι, κατόπιν αυτού έπρεπε να εξαφανισθεί η απόφαση του Β' Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ. και να ακυρωθούν οι επ' αυτής ερειδόμενες πράξεις, του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ. και -εγκριτική- του Γ.Γ. του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Περαιτέρω, έκρινε ότι έπρεπε να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου να τηρηθεί ο προμνησθείς ουσιώδης τύπος.

9. Επειδή, σε συμμόρφωση προς την 4192/2012 ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, τηρήθηκε ο παραλειφθείς αρχικώς ουσιώδης τύπος της προηγούμενης ακροάσεως του κριθέντος από την οικεία Υγειονομική Επιτροπή ως ανίκανου προς εργασία υπαλλήλου και εκδόθηκε η 2636/550/2.4.2013 απόφαση του Β' Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ., με την οποία αποφασίσθηκε εκ νέου η απόλυση του αιτούντος από την υπηρεσία. Επακολούθησε η 21547/13.3.2014 πράξη του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ. (προσβαλλόμενη), με την οποία απολύθηκε εκ νέου ο αιτών, λόγω σωματικής ανικανότητας από 1.1.2003, η εν λόγω δε πράξη εγκρίθηκε με τη συμπροσβαλλόμενη 8757/202/2.4.2014 πράξη της Γ.Γ. του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Γ'590/9.5.2014). Προσφυγή του αιτούντος κατά της 2636/550/2.4.2013 αποφάσεως του Β' Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ. έγινε εν μέρει δεκτή με την 1918/2016 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και η προσβληθείσα απόφαση εξαφανίσθηκε καθ' ο μέρος περιείχε κρίση αναδρομικής από 1.1.2003 απολύσεως του προσφυγόντος από την υπηρεσία.

10. Επειδή, με βάση τα ανωτέρω δεδομένα (σκέψεις 8 και 9) σε συνδυασμό με όσα έγιναν δεκτά στις σκέψεις 6 και 7, οι λόγοι της κρινομένης αιτήσεως, καθ' ο μέρος βάλλουν κατά της ως άνω 2636/550/2.4.2013 αποφάσεως του Β' Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ. είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (πρβλ. ΣτΕ 468/1992, 1679/1987). Περαιτέρω όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ., καθ' ο μέρος διαλαμβάνει ρήτρα περί αναδρομικής λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως του αιτούντος πέραν της 11.9.2006, ήτοι της εικοστής πρώτης μέρας από τη δημοσίευση της πρώτης (ακυρωθείσης) πράξεως του Διοικητή (Β' 11926/12.6.2006) στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (21.8.2006), στον χρόνο της οποίας (δημοσιεύσεως) έπρεπε να ανατρέξει, ως προς την απόλυση του αιτούντος, η νέα πράξη που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς την ως άνω ακυρωτική απόφαση (πρβλ. ΣτΕ 3923/2005), είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα· κατά το ίδιο δε μέρος είναι ακυρωτέα και η 8757/202/2.4.2014 απόφαση της Γενικής Γραμματέως του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, εγκριτική της ως άνω αποφάσεως του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ. Συνεπώς, κατά τον εν μέρει βάσιμο αντίστοιχο λόγο της κρινομένης αιτήσεως, αυτή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή.

11. Επειδή, λόγω της εν μέρει νίκης και εν μέρει ήττας των διαδίκων, η δικαστική δαπάνη πρέπει να συμψηφισθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Ακυρώνει κατά το σκεπτικό την 21547/13.3.2014 πράξη του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Δ. (Γ' 590/9.5.2014) και την 8757/202/2.4.2014 πράξη της Γενικής Γραμματέως του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, καθ' ο μέρος ορίζεται σ' αυτές αναδρομική από 1.1.2003 απόλυση του αιτούντος από την υπηρεσία.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου, και

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 10 και 30 Ιουνίου 2015 και στις 16 Μαρτίου 2016

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος Ο Γραμματέας

Δ. Σκαλτσούνης Ν. Βασιλόπουλος

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 6ης Οκτωβρίου 2016.

Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος Ο Γραμματέας

Αικ. Σακελλαροπούλου Ν. Βασιλόπουλος

./.